

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14Csp/88/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120205736
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8120205736.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobcu: D. T., A.. XX.XX.XXXX, W. M. XX, XXX XX M., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Home Credit Slovakia a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, v konaní o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a primerané finančné zadostučinenie 900 EUR, takto

rozhodol:

I. u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. X., zo dňa 08.02.2018 v čl. 5 - Dôsledky nesplácania úveru a porušenia Vašich povinností zo zmluvy, v znení:

- Prvá upomienka 9,96 EUR
- Opakovaná upomienka 120 EUR
- Zmluvná pokuta vo výške 10% z predajnej ceny Predmetu financovania, minimálne 165 EUR,
- Zmluvná pokuta 1.000 EUR“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou,

II. u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. X., zo dňa 08.02.2018 v čl. 10. - Záverečné ustanovenia, v znení:

„10.2. Zmluvné vzťahy v ÚZ neupravené sa riadia príslušnými právnymi predpismi platnými na území SR, najmä Obchodným zákonníkom.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou,

III. u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. X., zo dňa 08.02.2018, a to v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - Y. v § 3 Hlavy 4. - Podmienky splácania úveru, v znení:

„Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať číslo ÚZ, prípadne iný variabilný symbol písomne oznámený spoločnosťou. Neuvedenie správneho variabilného symbolu na príkaze na úhradu je považované ako neuhradenie splátky úveru so všetkými s tým spojenými právnymi dôsledkami.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou,

IV. žalovaný je p o v i n ť zaplatiť žalobcovi z titulu primeraného finančného zadostučinenia sumu 300 EUR, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

V. v prevyšujúcej časti žalobu z titulu zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia z a m i e t a ,

VI. v časti konania o určenie neprijateľných zmluvných podmienok p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí,

VII. v časti konania o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % z priznanej sumy s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou súdu doručenou dňa 20.05.2020 navrhol žalobca, aby súd určil neprijateľnosť zmluvných podmienok tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti rozsudku, a taktiež navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 900 EUR z titulu primeraného finančného zadostučinenia.

V rámci odôvodnenia žaloby poukázal na to, že predmetné nároky odvíja od zmluvy uzavretej so žalovaným dňa 08.02.2018 - zmluva o spotrebiteľskom úvere č.: X.499, pričom predmetom tejto zmluvy bolo financovanie kúpy motorového vozidla v hodnote 8.870 EUR s tým, že pri kúpe zaplatil akontáciu 1.530 EUR a zvyšná časť kúpnej ceny 7.340 EUR bola zaplatená poskytnutým úverom. Zo žaloby vyplýva, že žalobca žalovanému uhradil z titulu tejto zmluvy sumu 8.550,51 EUR, o čom mu aj žalovaný vystavil potvrdenie zo dňa 17.12.2018.

V súvislosti s neprijateľnou zmluvnou podmienkou označenou vo výroku rozsudku pod I. žalobca uviedol, že v zmysle tohto ustanovenia sa mal zaviazat' na úhradu poplatkov za upomienky, pričom považuje za neprijateľné to, aby mal znášať akékoľvek výdavky žalovaného, ktoré mu môžu vzniknúť vymáhaním pohľadávky a ktoré si on sám určil vopred pevnou sumou. Výšku týchto poplatkov žiadnym spôsobom neodôvodnil, a preto ich požadovanie odporuje dobrým mravom. Taktiež uviedol, že zmluvnú pokutu si so žalovaným osobitne nedojednal a bola zakomponovaná do úverových podmienok na vopred pripravenom tlačive.

V súvislosti s neprijateľnou podmienkou označenou vo výroku rozsudku II., žalovaný poukázal na ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Žalobca poukázal na to, že spravovanie sa záväzkového vzťahu ustanoveniami Obchodného zákonníka je pre neho ako spotrebiteľa nevýhodnejšie a táto zmluvná podmienka vytvára materiálnu disproporciu v jeho neprospech. Navyše taktiež nebola individuálne dojednaná.

Ohľadom neprijateľnej zmluvnej podmienky označenej vo výroku rozsudku pod III., žalobca citoval rozhodnutie tunajšieho súdu sp. zn. 24Csp/26/2017 zo dňa 04.04.2018, ktorým súd prvej inštancie okrem iného vyslovil: „že zmluvná podmienka uvedená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. - hotovostný úver, k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXX, z 22.08.2011, v § 4 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru v znení: „Klient je povinný ako variabilný symbol uvádzať číslo ÚZ, prípadne iný variabilný symbol písomne oznámený spoločnosťou. Neuvedenie správneho variabilného symbolu je považované za neuhradenie splátky úveru so všetkými s tým spojenými právnymi dôsledkami „ je neprijateľná.“

Ohľadom primeraného finančného zadostučinenia žalobca poukázal na to, že toto má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy a zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Výšku tohto nároku v sume 900 EUR odôvodnil tým, že žalovaný v zmluve používal 3 neprijateľné zmluvné podmienky.

2. Žalovaný v rámci písomného vyjadrenia zo dňa 18.06.2020 k žalobe uviedol, že predmetná zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Taktiež poukázal na to, že táto nerovnováha musí byť v takej kvalite, ktorá je značná, nie malá, či nepatrná. Ďalej poukázal na to, že ochrana spotrebiteľa vychádza z myšlienky vyrovnania rovnováhy zmluvných vzťahov v prospech spotrebiteľa a predpokladá sa, že s ohľadom na hospodársku silu je spotrebiteľ značne v znevýhodnenom postavení voči dodávateľovi a štát, ako vykonávateľ štátnej moci vhodným spôsobom vyrovnáva pomer týchto síl. Nemožno si však túto podporu zamieňať s nevhodným paternalizmom štátnej moci v súkromnoprávných vzťahoch. Štát prostredníctvom súdnej moci nemôže za spotrebiteľa suplovať jeho rozhodovací proces a rozhodovať, ktoré ponuky sa môžu dostať do jeho dispozície a ktoré nie sú vhodné z hľadiska ich domnejšej výhodnosti z pohľadu neosobného štátu. Spotrebiteľ má právo sám sa rozhodnúť, či daný produkt alebo ponuku využije a v prípade, že áno, je zodpovedný za svoje konanie. V súvislosti s poplatkami za upomienky, resp. zmluvné pokuty, žalovaný uviedol, že vzhľadom na výšku čerpaného úveru 7.340 EUR, nepovažuje výšku upomienok a zmluvnej pokuty za neprijateľnú z dôvodu ich neprimeranosti. Taktiež uviedol, že skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v žiadnom prípade neznamená, že v prípade neplnenia zmluvných povinností zo strany klienta - spotrebiteľa, sú automaticky vylúčené akékoľvek sankcie. Poukázal na to, že sankcie ako upomienky

a zmluvné pokuty so zákonom aprobované a sú ohraničené len ich výškou v zmysle nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

V súvislosti so zmluvnou podmienkou týkajúcou sa skutočnosti, že zmluvné vzťahy neupravené v zmluve sa riadia príslušnými právnymi predpismi platnými na území SR, najmä Obchodným zákonníkom, žalovaný poukázal, že mu nie je zrejmé, k akému nevyváženému postaveniu vo vzťahu k spotrebiteľovi dochádza touto zmluvnou podmienkou. Uviedol, že úverová zmluva ako zmluvný typ je upravená výlučne v Obchodnom zákonníku, ale v prípade, ak je zmluvnou stranou spotrebiteľ, použijú sa príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, pričom žalovaný ako veriteľ aplikáciu Občianskeho zákonníka vo vzťahu k spotrebiteľovi touto zmluvnou podmienkou nevylúčil, čo je zrejmé aj zo slovnej konštrukcie „najmä“ Obchodným zákonníkom.

V súvislosti s primeraným finančným zadosťučinením žalovaný poukázal na to, že predpokladom pre uplatnenie tohto nároku je preukázanie, že žalovaný svojim konaním porušil súčasne kumulatívne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu. Taktiež uviedol, že predpokladom uplatnenia tohto inštitútu je to, aby aspoň potenciálna hrozba ujmy vznikla, inak nie je čo reparaovať. Žalovaný zvýraznil, že primerané finančné zadosťučinenie musí byť primerané a tvrdenie žalobcu, že požaduje finančné zadosťučinenie vo výške 600 EUR (správne 900 EUR) v pomere k výške poskytnutého úveru považuje za vrcholne absurdné, nedôvodné a neprimerané.

Keďže predmetná zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, považuje žalovaný žalobu za nedôvodnú, a preto ju navrhol zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

3. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

4. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

5. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, zákona, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

6. Podľa § 298 ods. 1 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

7. V súvislosti s petítom žaloby o určenie neprijateľných zmluvných podmienok súd poukazuje na to, že žalobca má naliehavý právny záujem na takomto určení v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) CSP. V tomto ohľade súd odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 28.03.2019, sp. zn. 6Cdo/27/2018, z ktorého, okrem iného vyplýva, že určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky je osobitným druhom žaloby, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4, 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3

ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.) a v prípade takejto žaloby nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem.

8. Súd všetky navrhované zmluvné podmienky vyhodnotil ako neprijateľné, keďže spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V súvislosti s poplatkami za upomienky a zmluvnými pokutami súd poukazuje na to, že tieto považuje za nepochybne neprijateľné hlavne s ohľadom na ich výšku, ktorú súd považoval za jednoznačne neprímeranú a zároveň teda spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd poukazuje na to, že výška týchto sankcií je paušalizovaná bez ohľadu na dĺžku prípadného omeškania. Tieto paušalizované sankcie absolútne neodrážajú prípadnú výšku nákladov spojených so zaslaním upomienky, predstavujú napr. okrem úroku z omeškania ďalšie, neprímerané, až likvidačné sankcie za omeškanie a z hľadiska ich výšky (napr. zmluvná pokuta až vo výške 1.600 EUR) je zároveň nepochybné, že takéto sankcie odporujú dobrým mravom.

9. Rovnako súd vyhovel žalobe aj v časti týkajúcej sa dojednania, že zmluvné vzťahy neupravené úverovou zmluvou sa riadia platnými právnymi predpismi najmä Obchodným zákonníkom, pričom aj keď je tam uvedené slovné spojenie „najmä“, tak z takéhoto dojednania je vyvoditeľné, že vzájomné právne vzťahy zmluvných strán sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. V tomto ohľade súd poukazuje na to, že súčasná právna úprava exaktne upravuje v § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy Obchodného práva. Napriek tomu však žalovaný v rámci zmluvy uviedol túto zmluvnú podmienku, aj keď mu muselo byť zrejmé, že normy obchodného práva upravujú vzťahy medzi podnikateľskými subjektmi a nemožno Obchodný zákonník aplikovať aj na fyzickú osobu spotrebiteľa, ktorá má vzhľadom na špecifické postavenie dodávateľa osobitné postavenie a aplikáciu noriem obchodného styku, teda vzťahov medzi podnikateľmi, nemožno dávať na roveň so vzťahmi týkajúcimi sa spotrebiteľského práva.

10. Súd vyhovel žalobe aj v časti týkajúcej sa zmluvnej podmienky, na základe ktorej uvedenie nesprávneho variabilného symbolu na úhradu je považované ako neuhradenie splátky spolu so všetkými s tým spojenými právnymi následkami, keďže považuje až za absurdné to, že pokiaľ by aj splátka bola uhradená a spotrebiteľ by sa iba napr. pomýlil pri vypisovaní variabilného symbolu, nie že by to znamenalo iba nezaplatenie splátky, ale taktiež by si mohol veriteľ uplatniť všetky sankcie tak, ako sú uvedené v I. výroku tohto rozsudku. Takáto zmluvná podmienka nemôže samozrejme požívať žiadnu právnu ochranu, pretože pokiaľ dlžník riadne svoj dlh uhradí, nemôže sa veriteľ tváriť, že nezaplatil nič iba z dôvodu, že neuviedol variabilný symbol, resp. ho uviedol nesprávne. Súd má taktiež za to, že žiaden dlžník samozrejme nemá záujem neuvádzať tieto údaje, resp. ich neuvádzať správne, avšak pokiaľ by sa tak stalo, nemôže to mať následok neuhradenia dlhu, resp. ešte aj možnosť uplatnenia sankcií za omeškanie.

11. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 09.06.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 10.6.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadostučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadostučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi, pričom nie je právne významné, či sa žalobkyňa aktívne v pôvodnom konaní domáhala svojich práv v procesnom postavení žalobcu, resp., či svoje práva uplatnila v rámci obrany, v procesnom postavení

žalovaného. V tomto ohľade súd odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017, z ktorého okrem iného vyplýva, že jediným predpokladom pre priznanie takéhoto nároku je, že spotrebiteľ sa na súde úspešne domohol svojich práv a nie je potrebné preukazovať, že spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, teda žalobca v danom prípade nemusí preukazovať existenciu a výšku vzniknutej ujmy. V tomto konaní žalobca na súde úspešne uplatnil porušenie svojich práv tým, že súd určil neprijateľné zmluvné podmienky, pričom v danom prípade sa nejedná o predčasné rozhodnutie s tým, že najprv by mal byť v jednom súdnom konaní spotrebiteľ úspešný a až následne by si mohol uplatniť právo na primerané finančné zadosťučinenie. Súd v tomto ohľade poukazuje na to, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, aby malo ísť až o následné konanie. Naopak, pokiaľ žalobca tvrdí, že došlo k porušeniu spotrebiteľského práva, a preto si uplatňuje finančné zadosťučinenie, v prípade úspechu, teda, ak si úspešne uplatní svoje právo, možno mu zároveň priznať aj primerané finančné zadosťučinenie a v prípade nepreukázania tvrdeného porušenia, teda neúspechu spotrebiteľa, musí byť zákonite aj tento nárok zamietnutý (viď napr. rozsudok OS Brezno zo dňa 28.3.2018 pod sp. zn. 2Csp/7/2017 v spojení s rozsudkom KS v Banskej Bystrici zo dňa 11.6.2019 pod sp. zn. 14Co/106/2018; obdobne OS Dunajská Streda zo dňa 20.3.2018 pod sp. zn. 16C/30/2017 v spojení s rozsudkom KS v Trnave zo dňa 25.6.2019 pod sp. zn. 9Co/215/2018 a OS Žilina zo dňa 24.9.2015 pod sp. zn. 14C/295/2014 v spojení s rozsudkom KS v Žiline zo dňa 28.6.2016 pod sp. zn. 11Co/471/2015 a rozhodnutie NS SR zo dňa 30.1.2019 pod sp. zn. 6Cdo/127/2017).

13. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedený nárok je teda daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú Občiansky zákonník, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje. Pokiaľ žalovaný namietal, že musí byť splnená kumulatívna podmienka porušenia práv alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. a osobitným predpisom, tak v danom prípade sa jedná o porušenie citovaného zákona a Občianskeho zákonníka (ustanovenia o neprijateľných zmluvných podmienkach).

14. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určení súd vychádzal z toho, že finančné zadosťučinenie má sankčnú povahu a jeho účelom je odradiť nečestného dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Finančné zadosťučinenie nemožno vnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu spotrebiteľovi a tiež ako odmenu pre žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý privodil vyhlásenie rozsudku, ktorým sa sledujú rovnaké účinky ako opatrenia orgánov dohľadu, ktorých sankcie by boli neporovnateľne prísnejšie. Na druhej strane však nemôže predstavovať neprimerané obohacovanie spotrebiteľov. Pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné tiež prihliadať na okolnosti prípadu. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu súd považuje výšku priznaného finančného zadosťučinenia za primeranú s tým, že priznaním tejto sumy bude podľa názoru súdu naplnený aj účel predmetného ustanovenia z hľadiska odškodnenia žalobcu z titulu jeho zadosťučinenia a zároveň je naplnená aj jeho výchovná funkcia tým, že priznanie takéhoto nároku bude na žalovaného vyplývať tak, aby v budúcnosti v zmluvách nepoužíval neprijateľné zmluvné podmienky. Súd považuje sumu 300 EUR za primeranú s ohľadom na konkrétny obsah predmetných neprijateľných zmluvných podmienok, ako aj to, že finančné zadosťučinenie má byť skutočne primerané a súd má za to, že určená výška odzrkadľuje všetky vyššie uvedené kritéria. Súd sa teda nestotožnil s návrhom žalobcu, že zadosťučinenie má predstavovať až výšku 900 EUR, teda po 300 EUR za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku a v časti nad priznanú sumu 300 EUR žalobu zamietol.

15. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, pričom v konaní boli uplatnené dva samostatné nároky, a to určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a priznanie

primeraného finančného zadosťučinenia. V časti konania o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky bol žalobca v celom rozsahu úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %. V časti konania o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, súd s poukazom na výklad a prax súdov týkajúcich sa konaní, v ktorých výška priznaného nároku závisí od úvahy súdu, rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, avšak iba z prisúdenej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).